

Marcin Feltynowski

Możliwości finansowania i rozwoju projektów w zakresie nowoczesnych technologii informacyjnych w administracji publicznej

Ekonomiczne Problemy Usług nr 45, 127-135

2009

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Marcin Feltynowski¹

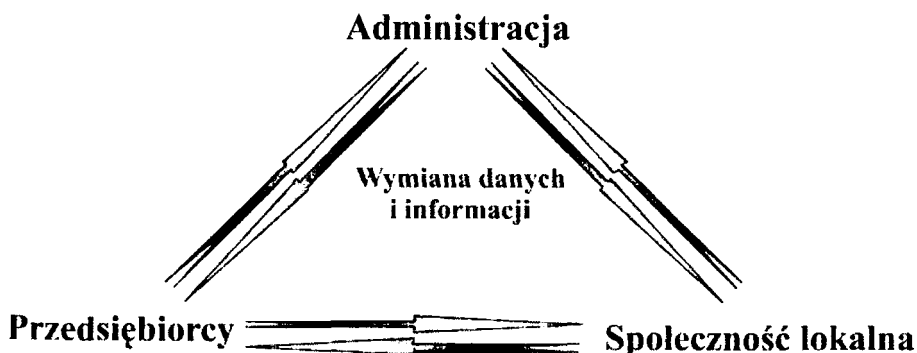
MOŻLIWOŚCI FINANSOWANIA I ROZWOJU PROJEKTÓW W ZAKRESIE NOWOCZESNYCH TECHNOLOGII INFORMACYJNYCH W ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ

Wprowadzenie

Administracja publiczna działa w określonej przestrzeni społeczno-gospodarczej i polityczno-prawnej danego państwa. Zadaniem jej, przy wykorzystaniu systemu instytucjonalnego i określonych ram prawnych, jest zarządzanie państwem oraz jednostkami niższego rzędu. Dokonując podziału administracji publicznej w Polsce wyróżnić należy: administrację rządową, administrację samorządową.

Organy obu składowych systemu administracji publicznej mają na celu uzupełniać się na zasadzie subsydiarności.

Z punktu widzenia rozwoju lokalnego i regionalnego najistotniejszą rolę odgrywa administracja samorządowa powiązana z konkretnym terytorium. Są to organy autonomiczne i powiązane ze społecznością lokalną, co uwypuklone zostaje przez wybieralne organy przedstawicielskie danej jednostki samorządowej².

Rysunek 1. Przepływ danych i informacji w e-government.
Źródło: opracowanie własne.

¹ Dr, adiunkt, Katedra Gospodarki Regionalnej i Środowiska, Instytut Gospodarki Przestrzennej, Wydział Ekonomiczno-Socjologiczny, Uniwersytet Łódzki.

² M. Grzybowski, *Administracja publiczna a lud konstytucyjny*, [w:] J. Hauser (red.), *Administracja publiczna*, PWN, Warszawa 2008, s. 28.

Koncepcja e-government pozwolić ma na wzajemne powiązanie obywateli przedsiębiorców oraz władz lokalnych, czego efektem ma stać się szybszy i efektywniejszy kontakt w celu wymiany informacji i danych. E-government to przejście w kierunku nowych technologii informacyjnych używanych w zarządzaniu jednostkami terytorialnymi różnych szczebli. E-government może zostać określony jako praca elektroniczna administracji publicznej³.

W dobie globalizacji ważnym elementem funkcjonowania całego społeczeństwa staje się wiedza, która generowana jest w społeczeństwie informacyjnym według schematu: dane – informacja – wiedza. Społeczeństwo wytwarza i użytkuje informacje za pomocą narzędzia, które stało się powszechne w każdym gospodarstwie domowym i biurze – komputera. Współczesne społeczeństwo uzależnione jest od tworzenia, przetwarzania i przekazywania informacji, która staje się podstawą nowej wiedzy⁴. Pozytywnie ze świata rzeczywistego dane służą generowaniu informacji, które są istotne z punktu widzenia wykorzystujących je użytkowników. Stworzony zasób informacji pozwala w kolejnym kroku kreować wiedzę pozwalającą na rozwój. Era wiedzy uzależniona jest również od wysokiego poziomu jakości w komunikacji społecznej. Możliwości budowania wzajemnych relacji w środowisku lokalnym lub regionalnym wspierane są dzięki technologiom informacyjnym. Dzięki komputerom, Internetowi oraz sieciom lokalnym możliwe stało się zwiększenie prędkości przepływu informacji. W globalnym świecie staje się to podstawą funkcjonowania z uwagi na zmiany, które są stałym elementem rzeczywistości, w której podejmuje działania administracja oraz aktorzy lokalni.

Obszary działalności samorządów lokalnych i możliwość wykorzystania nowych technologii informacyjnych

Władza lokalna dążąc do rozwoju jednostki terytorialnej podejmuje działania w różnych obszarach funkcjonowania gminy. Dokonuje tego poprzez realizację polityk częściowych, które przyporządkować można do pięciu sfer działalności samorządu lokalnego, a mianowicie:

- gospodarczej – pozwalającej na wzrost i rozwój ekonomiczny;
- społecznej – obejmującej partycypację społeczną w procesach zarządzania gminą oraz usprawniania i ułatwiania życia mieszkańców;
- kulturowej – wzmacnianie więzi z terytorium poprzez utrzymanie tożsamości oraz budowę zaplecza pozwalającego na realizację tego typu działalności;
- środowiskowej – obejmujących wykorzystanie i dbałość o przyrodnicze walory użytkowe;
- przestrzennej – pozwalającej na poprawę środowiska antropogenicznego (zagospodarowania przestrzennego).

Sferze przestrzennej należy przypisać funkcję zwornika pomiędzy wszystkimi obszarami działalności władz lokalnych, z uwagi na to, iż racjonalne użytkowanie przestrzeni ma prowadzić do osiągnięcia zrównoważonego rozwoju i ładu przestrzennego na terenie gminy, regionu, kraju i Europy. Aktywność w sferze polityki przestrzennej,

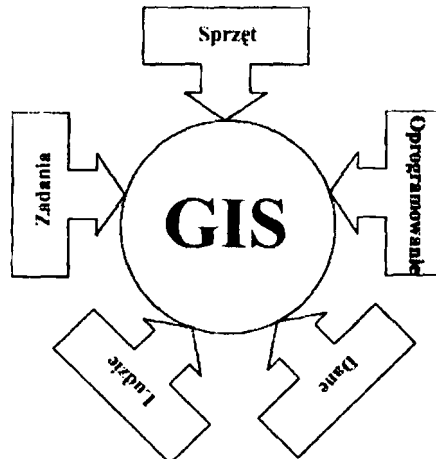
³ A. Kaczorowska, *Elektroniczna administracja*, [w:] J. Papińska-Kacperek (red.), *Społeczeństwo informacyjne*, PWN, Warszawa 2008, s. 526.

⁴ G.E. Zborovskii, E.A. Shuklina, *Education as a Resource of the Information Society*, „Russian Education & Society” 2007, nr 2, s. 40–53.

a w szczególności skutecznego jej realizowania, wymaga od władz lokalnych zaangażowania w prace nad dokumentami planistycznymi, które jako akty prawa miejscowego, pozwolą egzekwować założoną wizję zagospodarowania przestrzennego gminy. Podejście takie wymusi na użytkownikach przestrzeni respektowanie zasad planowania przestrzennego oraz w istotny sposób przyczyni się do kształtowania ładu przestrzennego. Zaznaczyć należy również, że jednostki terytorialne o sprecyzowanej polityce przestrzennej stają się bardziej konkurencyjne z punktu marketingowego, co w konsekwencji pozwala na osiąganie wyższego poziomu rozwoju. Aby było to możliwe niezbędne jest zaangażowanie w procesy sporządzania tych dokumentów, inwestorów oraz społeczności lokalnej przy dużym wkładzie pracy władz samorządowych, jako koordynatorów polityki przestrzennej oraz wykorzystanie nowoczesnych technik informacyjnych.

Systemy informacji przestrzennej GIS⁵ stosowane mogą być w wielu rodzajach działalności administracji samorządowej, zarówno na poziomie lokalnym, jak i regionalnym. Wynika to z faktu, że informacje przestrzenne, stanowią około 80% wszystkich dostępnych informacji⁶. Dzięki wprowadzeniu systemów informacji przestrzennej możliwa stanie się identyfikacja, analiza, rozpowszechnianie oraz wymiana informacji i wiedzy w zakresie rozwoju wśród wszystkich zainteresowanych grup aktorów na poziomie lokalnym, regionalnym, krajowym oraz wspólnotowym.

Ważnym elementem wdrożenia systemów informacji przestrzennej w administracji publicznej, niezależnie od szczebla, jest wymóg znajomości tych systemów. Systemy GIS pozwalają na szerokie działania analityczne przy użyciu danych przestrzennych. GIS i jego poprawne działanie uzależnione jest od podsystemów wchodzących w jego skład, a mianowicie: sprzętu (komputerów), specjalistycznego oprogramowania, danych posiadających odniesienie przestrzenne oraz ludzi, którzy stanowią grupę specjalistów obsługujących systemy informacji przestrzennej i generują zadania dla systemów. Brak choćby jednego z wymienionych podsystemów powoduje, że dany system nie może zostać nazwany systemem informacji przestrzennej.

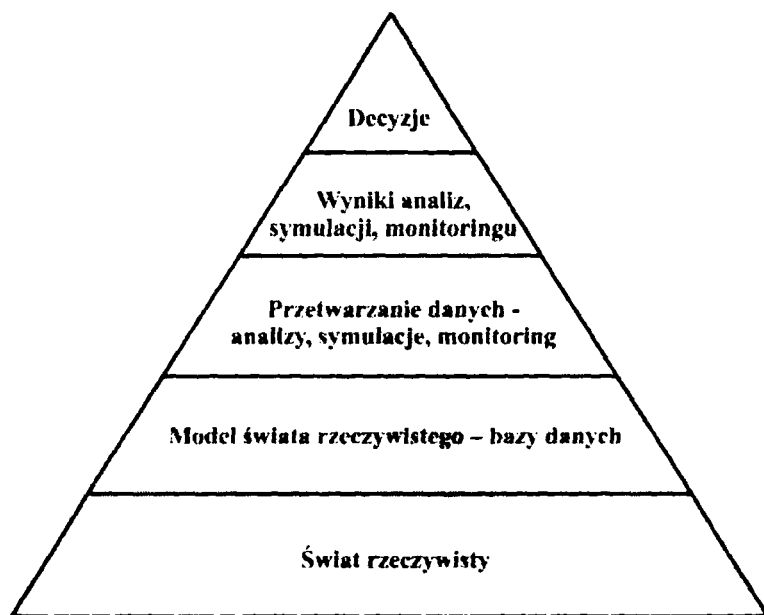

Rysunek 2. Koncepcja GIS.
Źródło: opracowanie własne.

⁵ GIS – Geographical Information System.

⁶ G. Albaredes, *A new approach: user oriented GIS*, [w:] *Proceedings of EGIS '92*, EGIS Foundation, Munich 1992, s. 830-837.

Wykorzystanie systemów informacji przestrzennej na obszarach gmin w zakresie dążenia do ich rozwoju może dotyczyć: monitoringu środowiska, usług komunalnych, zarządzania infrastrukturą, podatków gminnych, gospodarki nieruchomościami, turystyką, czy wreszcie planowaniem przestrzennym, które wskazywane jest w literaturze przedmiotu jako modelowa możliwość wykorzystania GIS na poziomie lokalnym. Obszary zastosowania GIS mogą być różne w zależności od posiadanych baz danych, im bazy te są dokładniejsze i obejmują informacje wielodziedzinowe, tym większą liczbę analiz o wyższej dokładności można na nich prowadzić. Dokładność zbieranego materiału, służącego budowie baz danych zależy od możliwości modelowania świata rzeczywistego. Polega to na zbieraniu informacji o świecie rzeczywistym, co pozwala zbudować model rzeczywistości w formie bazy danych posiadających odniesienie przestrzenne. Dane te przy użyciu oprogramowania GIS mogą być przetwarzane poprzez prowadzenie analiz, symulacji, monitoringu oraz innego rodzaju przekształceń informacji wejściowych. Wyniki tych procedur służą władzom samorządowym jako materiał do podejmowania różnorodnych decyzji o charakterze taktycznym, operacyjnym oraz strategicznym. Pamiętać należy, że wszelkiego rodzaju decyzje podejmowane przez władze lokalne wpływają na świat rzeczywisty, co uświadamia ciągłość procesów decyzyjnych oraz wymusza prowadzenie nieustannego monitoringu przestrzeni w celu utrzymania aktualności danych służących procesom analitycznym i decyzyjnym.

Rysunek 3. Modelowanie świata rzeczywistego przy użyciu GIS.
Źródło: opracowanie własne.

Rozpatrując możliwość wdrożenia i wykorzystania systemów informacji przestrzennej przez władze lokalne w procesie planowania przestrzennego wskazać należy na usprawnienie tworzenia i udostępniania wielotematycznych map. Tego rodzaju działania usprawniają obsługę petentów w zakresie planowania przestrzennego, pozwalają również na łatwiejszą partycypację społeczną w tworzeniu miejscowych planów zago-

spodarowania przestrzennego (mpzp) oraz studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy. Wymóg społecznej partycypacji w procesie planowania przestrzennego gwarantowany jest przez ustawę o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym⁷ i przyjmuje formę możliwości składania wniosków dotyczących projektów planów oraz studiów uwarunkowań, czy możliwości partycypacji w dyskusji publicznej nad rozwiązaniami zaproponowanymi w sporządzanych dokumentach. Obok społeczności lokalnej w procedurach planistycznych uczestniczą również instytucje odpowiedzialne za uzgadnianie i opiniowanie mpzp oraz studium. Dostępność do interaktywnych opracowań tych dokumentów pozwolić ma więc na sprawniejsze uczestniczenie w procedurach planistycznych oraz na szersze analizy. Wykorzystanie tego rodzaju działań daje podstawy do wdrażania Public Participation GIS, który opiera się na podejmowaniu decyzji dotyczących polityki, przestrzeni oraz innych sfer życia społecznego poprzez aktywne uczestnictwo społeczności lokalnej, co możliwe jest dzięki użyciu techniki GIS.

Działania zmierzające do tworzenia dokumentów z zakresu planowania przestrzennego na obszarze gmin oparte powinny być o wnikliwe studium inwentaryzacyjne obszaru. Ma to szczególne znaczenie w przypadku opracowywania lub aktualizacji studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, ponieważ dokument ten sporządzany jest dla obszaru w granicach administracyjnych jednostki terytorialnej. Podczas opracowywania części dotyczącej uwarunkowań istnieje możliwość budowania wielotematycznych baz danych, bądź aktualizacji już istniejących. Podejście takie pozwala również na okresowe uzupełnianie i analizowanie danych wprowadzając do procesu planowania przestrzennego element ciągłości, który wskazywany jest jako podstawowa cecha planowania przestrzennego.

Ważnym aspektem wykorzystania nowych technologii informacyjnych jest możliwość prowadzenia działalności marketingowej gminy przy użyciu opracowań z zakresu planowania przestrzennego. Dokumenty te mogą być w sposób łatwiejszy udostępniane w sieciach lokalnych, czy Internecie, jeśli wykonane zostały z użyciem GIS. Możliwość dostępu do nich przez inwestorów wewnętrznych i zewnętrznych pozwala na podjęcie wstępnych decyzji lokalizacyjnych z uwzględnieniem warunków brzegowych założonych dla planowanej inwestycji. Mapy opracowane w technologii GIS stanowią również źródło bogatej informacji o terenach gminy poprzez grupowanie danych w warstwach tematycznych.

Wdrażanie systemów informacji przestrzennej w planowaniu przestrzennym, czy też innych obszarach działalności samorządu gminy oprócz cech pozytywnych związane jest również z barierami. Największym problemem dla osób tworzących systemy GIS sprawia budowa baz danych, które wymagają zastosowania odpowiedniego ich formatu i unifikacji. Tego rodzaju decyzje mają wpływ na interoperacyjność danych, które pozwalają na importowanie ich do systemów na innych szczeblach zarządzania (powiatowym, regionalnym, krajowym). W Polsce brak jest również odpowiednich przepisów prawnych, które pozwoliłyby usprawnić procesy wdrożeniowe GIS. Nie występuje również wola społeczna pozwalająca na wdrażanie GIS w procesach decyzyjnych jednostek samorządowych. Poważną barierą jest również brak odpowiedniej liczby specjalistów w zakresie GIS, którzy stanowią nieodzowny element działania systemu.

⁷ Artykuł 11 i 17 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, Dz. U. 2003 nr 80, poz. 717 z późn. zm.

Konieczność budowania baz danych w dyrektywie INSPIRE oraz możliwości finansowania dzięki programom operacyjnym 2007–2013

Podstawą budowania systemów informacji przestrzennej na wszystkich szczeblach administracji publicznej jest zapewnienie odpowiedniego oprogramowania i zaplecza w postaci sprzętu. Ważnym elementem w procesie budowania systemów GIS jest rozbudowa baz danych, które stają się podstawą do prowadzenia wszelkich analiz. Wsparciem dla tworzenia baz danych są dokumenty opracowywane na szczeblu unijnym. Jednym z dokumentów wskazujących możliwość i konieczność budowania systemów informacyjnych jest dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiająca infrastrukturę informacji przestrzennej we Wspólnocie Europejskiej (INSPIRE)⁸. Dyrektywa INSPIRE została przyjęta w marcu 2007 roku. Dokument ten za cel stawia konieczność podejmowania działań na rzecz pozyskiwania danych przestrzennych dla potrzeb formułowania, prowadzenia i realizacji polityk Wspólnotowych. Działania związane z wdrażaniem INSPIRE opierać mają się na budowaniu i monitorowaniu procesów zachodzących na wszystkich szczeblach administracji publicznej oraz na poziomie europejskim.

Założeniem dyrektywy jest budowa spójnego systemu wymiany danych i budowania baz. Tego rodzaju przedsięwzięcia pozwolą na tworzenie infrastruktury danych przestrzennych (SDI)⁹ dzięki czemu ułatwiony zostanie powszechny dostęp do zasobów baz danych przez sieci Internet czy Intranet. Podejście takie pozwoli na: tworzenie baz metadanych służących efektywnemu wyszukiwaniu informacji o udostępnianych zbiorach danych, budowanie usług i technologii sieciowych w szczególności w oparciu o budowę geoportali, które staną się miejscem wykorzystania danych przestrzennych przez społeczność lokalną, interoperacyjność, zapewnienie zdolności do współdziałania poprzez stosowanie standardów i wspólnych protokołów wymiany danych.

Szeroki dostęp do baz danych ma zostać zapewniony dzięki wykorzystaniu modelowych rozwiązań stosowanych w krajach europejskich. System udostępniania danych składać ma się z: aplikacji użytkowników, usług przetwarzania i udostępniania danych, katalogów – zbiorów danych na serwerach, repozytoriów danych – kopii baz danych umieszczonych na serwerach, stanowiące źródło informacji dla użytkowników¹⁰.

Dodatkowo dyrektywa w załącznikach wymienia rodzaje danych jakie powinny zostać opracowane i udostępnione w formie baz danych. Dane te podzielone zostały na trzy grupy: dane podstawowe – stanowią podbudowę systemu i są punktem odniesienia dla pozostałych danych, dane dotyczące ukształtowania terenu, budowy geologicznej oraz użytkowania terenu i dane statystyczne.

Podjęcie prac nad infrastrukturą danych przestrzennych pozwoli na osiągnięcie korzyści płynących z ich wykorzystania w administracji publicznej, jak również w innych obszarach działalności aktorów lokalnych. W literaturze przedmiotu często wskazuje się korzyści jakie można uzyskać poprzez wykorzystanie GIS w planowaniu prze-

⁸ Dyrektywa 2007/2/WF Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 marca 2007 r. ustanawiająca infrastrukturę informacji przestrzennej we Wspólnocie Europejskiej (INSPIRE), Dz. U. L 108 z 25.4.2007 r.

⁹ Infrastruktura danych przestrzennych – Spatial Data Infrastructure (SDI).

¹⁰ E. Bielecka, *Systemy informacji geograficznej. Teoria i zastosowania*, PJWSTK, Warszawa 2006, s. 207–209.

strzennym oraz działalności samorządów w pozostałych sferach. Mówi się o korzyściach¹¹:

- ekonomicznych pozwalających na ożywieniu rynku usług z zakresu GIS, zwiększeniu efektywności działania administracji publicznej, wdrożeniu systemów informacji przestrzennej w działalności gospodarczej w powiązaniu z usługami publicznymi;
- społecznych warunkujących rozwój społeczeństwa informacyjnego (niezależnie od stopnia jego rozwoju), szerszą partycypację społeczną w procesie zarządzania jednostką terytorialną, możliwość podniesienia bezpieczeństwa oraz szybszych reakcji w sytuacjach kryzysowych;
- środowiskowych pozwalających na sprawniejsze zarządzanie zasobami środowiskowymi z uwzględnieniem zrównoważonego rozwoju.

Rozwiązania stosowane z użyciem GIS umożliwią również wdrażanie coraz bardziej zaawansowanych projektów, które pozwolą na realizację potrzeb i rozwiązywanie problemów administracji publicznej. Realizacja interdyscyplinarnych projektów GIS poprzez integrację wielu źródeł danych pozwala na szerokie zastosowanie i oddziaływanie tego typu narzędzi na przestrzeń lokalną aktorów.

Wdrożenie INSPIRE pozwoli na skorzystanie z usług, które przypisane są systemom informacji przestrzennej i polegają na: możliwości wyszukiwania i przeglądania przy użyciu Internetu danych przestrzennych zgromadzonych na serwerach, pobieraniu i analizie dostępnego zasobu informacji w celu popularyzacji nowoczesnych technologii informacyjnych.

Obok wskazań dyrektywy INSPIRE, która odnosi się do zakresu i formatu informacji przestrzennych wykorzystywanych w administracji publicznej i działalności gospodarczej ważną rolę w rozwoju społeczeństwa informacyjnego oraz systemów informacji przestrzennej mogą odegrać programy operacyjne przewidziane do realizacji w latach 2007–2013. Sześć programów oraz dodatkowo szesnaście regionalnych programów operacyjnych służy jako narzędzia realizacji Narodowej Strategii Spójności 2007–2013. Jednym z programów operacyjnych jest PO Innowacyjna Gospodarka (PO IG), którego cele skupiają się na poprawie konkurencyjności polskiej gospodarki poprzez zwiększenie stopnia jej innowacyjności. Program zakłada zwiększenie wykorzystania technologii informacyjnych i komunikacyjnych ICT w gospodarce, a w szczególności w sektorze publicznym.

PO IG w swoich założeniach wskazuje na konieczność budowy społeczeństwa informacyjnego na wszystkich szczeblach administracji, angażując w ten proces wszystkich aktorów lokalnych. Siódma oś priorytetowa programu zakłada budowę administracji elektronicznej w kraju. Kwalifikację do tej osi programu uzyskiwać będą mogły jednostki administracji publicznej, dzięki którym projektom będą mogły rozwijać się systemy informacji publicznej, do których zaliczyć należy systemy informacji przestrzennej.

Podobny wymiar ma zaproponowana w PO IG oś ósma, stawiająca jako cel zwiększenie innowacyjności gospodarki. Dzięki realizacji projektów zakwalifikowanym do tejże osi programu możliwe stanie się stymulowanie rozwoju gospodarki elektronicznej poprzez wspieranie tworzenia nowych, innowacyjnych rozwiązań elektronicz-

¹¹ I. Masser, *Building European Spatial Data Infrastructures*, ESRI Press za: A. Iwaniak, *Infrastruktura danych przestrzennych*, [w:] D. Gotlib, A. Iwaniak, R. Olszewski (red.), *GIS. Obszary zastosowań*, PWN, Warszawa 2007, s. 94.

nego biznesu oraz zmniejszanie technologicznych, ekonomicznych i mentalnych barier wykorzystywania technologii informacyjnych w społeczeństwie.

W tej części program skierowany będzie zarówno do przedsiębiorców, jak również jednostek samorządu terytorialnego. Działania podejmowane w ramach ósmej osi pozwolą na rozwój małych i średnich przedsiębiorstw (MSP) zaangażowanych w rozpowszechnianie usług internetowych. Korzystanie ze środków unijnych przy pomocy projektów realizowanych w ramach PO Innowacyjna Gospodarka pozwolić ma również na rozbudowę e-usług pomiędzy przedsiębiorcami a klientem, klientem a administracją publiczną oraz między przedsiębiorcami a administracją. Realizacja projektów pozwoli również na integrację wymiany informacji i e-usług w ramach jednej grupy aktorów lokalnych.

Szczególne znaczenie dla rozwoju społeczeństwa informacyjnego będzie miało budowanie relacji pomiędzy administracją publiczną a klientami (społecznością lokalną). Wynika to z przesłanek budowania e-usług, obejmujących swoim zasięgiem również systemy informacji przestrzennej. Ważnym elementem z punktu widzenia wykorzystania możliwości jakie daje PO IG, będzie rozbudowa zaplecza sprzętowego w urzędach. Odpowiedni sprzęt komputerowy oraz ujednolicone oprogramowanie, pozwolą na rozbudowę jednego z podsystemów GIS.

Podsumowanie

Zarządzanie przestrzenią i procesami w niej zachodzącymi stanie się niewątpliwie łatwiejsze dzięki wykorzystaniu nowych technologii informacyjnych w administracji publicznej. Wykorzystanie GIS w samorządach terytorialnych pozwoli na uproszczenie procesu podejmowania decyzji, które wpłyną będą na rozwój społeczno-gospodarczy. Konstrukcja wieloaspektowych baz danych posłuży wykorzystaniu ich w różnych sferach działalności administracji publicznej. Opracowania wykorzystujące technologie GIS w łatwiejszy sposób pozwolą na wykorzystanie materiałów w celach marketingowych. Profesjonalizacja podejścia do wykorzystania systemów informacji przestrzennej wprowadzi ciągłość procesów planistycznych w gminie oraz pozwoli na aktywne w nim uczestnictwo społeczności lokalnej. Partycypacja społeczna pozwoli również na podniesienie czytelności przepisów związanych z zarządzaniem jednostką terytorialną.

Rozbudowa zaplecza sprzętowego (komputerów) oraz punktów dostępowych do Internetu pozwoli na wymianę danych i informacji między aktorami funkcjonującymi w określonej przestrzeni. Ważną rolę w tym procesie będzie miało wykorzystanie środków unijnych w ramach PO Innowacyjna Gospodarka w szczególności w administracji publicznej. Niewątpliwie ważną rolę odegrają również „dobre praktyki” wykorzystywane do budowy i implementacji postanowień dyrektywy INSPIRE. Elementy te pozwolą na stworzenie interoperacyjnych systemów informacji przestrzennej, które staną się podstawą funkcjonowania w przestrzeni europejskiej czy nawet światowej.

Literatura

1. Albaredes G., *A new approach: user oriented GIS*, [w:] *Proceedings of EGIS '92*, EGIS Foundation, Munich 1992.
2. Bielecka E., *Systemy informacji geograficznej. Teoria i zastosowania*, PJWSTK, Warszawa 2006.

3. Dyrektywa 2007/2/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 marca 2007 r. ustanawiająca infrastrukturę informacji przestrzennej we Wspólnocie Europejskiej (INSPIRE), Dz. U. L 108 z 25.04.2007 r.
4. Feltynowski M., *Polityka przestrzenna obszarów wiejskich. W kierunku wielofunkcyjnego rozwoju*, Cedetu.pl, Warszawa 2009.
5. Feltynowski M., *System Informacji o Terenie – innowacyjne narzędzie w monitoringu zagospodarowania przestrzennego gmin*, [w:] P. Niedzielski, J. Guliński, E. Stawasz (red.), *Nauka – Innowacje – Gospodarka*, SOOIPP Annual – 2007, Zeszyty Naukowe nr 480, Ekonomiczne Problemy Usług nr 13, Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu Szczecińskiego, Szczecin 2007.
6. Grzybowski M., *Administracja publiczna a ład konstytucyjny*, [w:] J. Hauser (red.), *Administracja publiczna*, PWN, Warszawa 2008.
7. Iwaniak A., *Infrastruktura danych przestrzennych*, [w:] D. Gollib, A. Iwaniak, R. Olszewski, *GIS. Obszary zastosowań*, PWN, Warszawa 2007.
8. Kaczorowska A., *Elektroniczna administracja*, [w:] J. Papińska-Kacperek (red.), *Spoleczeństwo informacyjne*, PWN, Warszawa 2008.
9. Ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, Dz. U. 2003 nr 80, poz. 717 z późn. zm.
10. Zborovskii G.E., Shuklina E.A., *Education as a Resource of the Information Society*, „Russian Education & Society” 2007, nr 2.

Summary

POSSIBILITIES OF FINANCING AND DEVELOPING PROJECTS FROM FIELD OF THE INFORMATION TECHNOLOGY IN THE PUBLIC ADMINISTRATION

The civil service is acting in the determined space socio – economic and political – legal of given state. With setting for it, at using the institutional system and the determined legal framework, is managing of state and lower level of administrative division. In century of the globalization a knowledge and an information are the important elements of functioning of the entire society and organs of administration, becoming the base of their functioning.

To collecting, processing and managing the information is possible thanks to geographical information systems. Using these systems in self-government units allows to raise the quality of services in the sphere of: environmental monitoring, utilities, administering the infrastructure, district taxes, managements of fixed properties, with tourism, whether of spatial planning. Expansion of geographical information systems is possible thanks to using union funds in frames of operating programs, in particular of Operational Programme Innovative Economy.